

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej spoločnosťou F., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., advokát a konateľ, proti povinnej **M.**, bývajúcej vo Z., **o vymoženie 562,97 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11 Er 1588/2003, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. októbra 2011 sp. zn. 13 CoE 336/2011, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 27. augusta 2010, č.k. 11 Er 1588/2003-24, exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“), vyhlásil za neprípustnú, zastavil ju a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Rozhodol tak s poukazom na § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), keď dospel k záveru, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul (§ 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku), lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinnú zástupca, ktorého záujmy boli v rozpore so záujmami povinnej (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka), a splnomocnenie pre tohto zástupcu nespĺňalo požiadavky platnosti právnych úkonov v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zástupcu určila

oprávnená tým, že jeho osobu vopred uviedla ako zástupcu konajúceho za povinnú pri právnych úkonoch uzatváraných s oprávnenou. Úkon urobený takýmto zástupcom bol v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 20. októbra 2011, sp. zn. 13 CoE 336/2011, napadnuté rozhodnutie potvrdil. Stotožnil sa s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa v danom prípade správne skúmal, či notárska zápisnica je vykonateľný exekučný titul, a dospel k správne záveru, že povinná bola pri ustanovovaní svojho zástupcu zbavená možnosti konať na základe svojej slobodnej vôle. Vzhľadom na to, že jej zástupca konal pri spisovaní notárskej zápisnice na základe neplatnej dohody o zastúpení, aj s poukazom na neplatné substitučné zastúpenie, treba mať za to, že súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice nebol daný.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním (doplneným podaním doručeným okresnému súdu 23. decembra 2013), ktoré odôvodnila inter alia tým, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súdy oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), vo veci konal súd nesprávne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.), v konaní došlo k inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolateľka žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 3 ECdo 12/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 ECdo 168/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 ECdo 59/2014, 4 ECdo 9/2014, 4 ECdo 67/2014, 4 ECdo 110/2014, 4 ECdo 312/2013, 4 ECdo 161/2014, 4 ECdo 159/2014, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 6 ECdo 59/2014, 7 ECdo 314/2013, 8 ECdo 160/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Úspešnej povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov nepriznal, pretože jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli a táto si ich ani neuplatňovala.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. apríla 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová